

Žateckému družstvu odstřelovačů při tréninku vyšla vstříc i Dukla Plzeň. Na střelnici v Lobzích jim zdejší trenéři pomáhají při výcviku ve střelbě z malorážky, která pro ně představuje určitý ekvivalent k dlouhé pušce. Pod dohledem těch nejlepších trénují takto především polohy a spouštění. „Výrazně tím šetríme náboje do odstřelovací pušky, kterých nemáme nazbyt. Navíc jedna rána do malorážky přijde na pouhou korunu. Zároveň zde cvičíme i střelbu z pistole,“ dodává štábní rotmistr P. L.

STŘÍDAVĚ OBLAČNO

Přístup k odstřelovačům v naší armádě se dá vyjádřit meteorologickou terminologií střídavě oblačno. Stále je ještě dost velitelů, kteří si s touto profesí nevědí příliš rady. V zahraničí je tomu ale jinak. Vývoj vojenství v posledních letech a potřeby taktiky na moderním bojišti potvrzují nemalý význam této specializace. „Například v Afghánistánu je největší poptávka po představených leteckých návodcích a odstřelovačích. Díky tomu se snad postupně změní i myšlení některých našich velitelů,“ říká podpraporčík L. S., který společně se svými kolegy strávil v roce 2009 sedm měsíců v afghánském Lógaru. „Během naší mise jsme měli možnost určitého

srovnání s odstřelovači americké armády. Působili jsme totiž i ve prospěch amerických jednotek. Existovala zde také určitá zpětná vazba. Americký velitel nám na závěr osobně poděkoval. Řekl, že byl překvapen tím, jak vysoká je úroveň naší jednotky.“

Čeští odstřelovači se v Afghánistánu podíleli především na zabezpečování mobilních pozorovacích týmů. Většinou obsadili nějaké vyvýšené místo a odtud hlídali cestu, kudy měla projíždět kolona. Američané požadují takovéto zajištění skoro na každý výjezd.

Obecně nadále platí, že odstřelovač musí umět reagovat na každou situaci, improvizovat a přemýšlet s chladnou hlavou. Tuhle činnost nemůže dělat člověk, který čeká na to, až mu někdo řekne, udělej tohle a pak běž tam a tam. Musí umět působit samostatně, ve dvojici či týmu. Charakter úkolů většinou vyžaduje, aby odstřelovače doprovázel zajišťující tým. To pochopitelně klade zvýšené nároky na celkovou mobilitu této skupiny a na schopnosti

odstřelovačů si zajišťovací prvek řídit. Přesuny do místa nasazení nejsou už jen pěší, ale kombinované, ať již za použití vozidel či vrtulníků.

„Právě v Afghánistánu jsme měli možnost posoudit taktiku nasazení odstřelovačů a získat cenné zkušenosti. A to díky veliteli kontingentu plk. Petru Procházkovi, který měl opravdový zájem na zkvalitňování této vojenské odbornosti,“ dodává štábní rotmistr P. L. „Každý z nás, kdo přijal tuto profesi za svou, neváhá do ní investovat svůj čas, nadšení a případně si doplnit nějaké individuální speciální vybavení. Aby se odstřelovač udržel na standardní úrovni, měl by vystřílet dva a půl až tři tisíce nábojů ročně. My jich přitom tento rok máme podstatně méně, což není úplně ideální. Hodně se ale dá nahradit tzv. výcvikem na sucho a střelbou z malorážky. Balistiku, vítr a další záležitosti je však možné cvičit jen naostro. V extrémních podmínkách Afghánistánu při ochraně vlastních jednotek se pak zúročí veškerá kvalitní příprava a výcvik odstřelovačů.“ ■

DRUHÁ

je doma

Text: Pavel LANG

Foto: Jan KOUBA

Kontrakt na dodávku čtyř taktických transportních letounů CASA C-295M pro české vzdušné síly je v polovině. Půl roku po převzetí první „casy“ zařadila Armáda České republiky do výzbroje další stroj.

Představitelé dodavatelské firmy a provozovatele v této souvislosti slavnostně podepsali fakturační dokumenty. Za Omnipol je stvrdil generální ředitel Michal Hon, za resort obrany ředitel sekce vyzbrojování MO Jiří Staněk. Společně s příslušníky 24. základny dopravního letectva Kbely a sekce vyzbrojování (SV) MO se aktu zúčastnila řada hostů, například náměstek ministra obrany pro zahraničí Jan Fulík, ředitel sekce rozvoje druhů sil-operační sekce MO brigádní generál Bohuslav Dvořák a zástupce ředitele Společného operačního centra MO plukovník gšt. Jaroslav Kankia.

„Jedná se o vyjádření vůle obou zainteresovaných stran naplnit uzavřenou smlouvu. Věřím, že flotila čtyř transportních letounů CASA C-295M bude vzdušným silám Armády ČR dobře

sloužit v následujících dvaceti až třiceti letech,“ konstatoval Jan Fulík.

„Nulačtyřistapadesáttrojka“ je v pořadí třetím vyrobeným letounem. Druhý stroj, jenž má být dodán oproti směně tří jednomístných podzvukových taktických letounů L-159A a dvou dvoumístných letounů L-159T1, by měl přistát na ranveji základny ve Kbelích do konce letošního roku. „Předpokládáme, že v prosinci budou české straně dodány letouny CASA číslo dva a čtyři. Legislativní proces související se směnou

druhého stroje není ještě dokončen,“ upřesňuje František Karel ze SV MO.

„Letadlo nám, jak se říká, sedlo. Doposud jsme s první ‚casou‘ nalétali zhruba tři sta letových hodin. K plnění přepravních úkolů na letounu CASA C-295M jsou vycvičeny čtyři posádky. Po dodání strojů, které budou vybaveny dalšími zařízeními zvyšujícími bezpečnost osádky a přepravovaných osob, počítáme s jejich nasazením do zahraničních operací,“ dodává velitel kbelské letecké základny plukovník Josef Bejdák. ■

